

प्राधान्य Spr. 241. प्राधान्यात् *hauptsächlich, vor Allem* KATHÁS. 61, 41.
 प्राधेय 2) कर्णप्राधेय ist als ein Name aufzufassen; vgl. oben u. d. W.
 प्राधेयन KATHÁS. 56, 120.
 प्रात 1) हैमै प्रातयोरात्तयष्टिकै KATHÁS. 60, 174. UTTARARĀMAK. 10,
 6 (14, 4).
 प्रातर 1) VṚTTARATNĀV. in Journ. as. IVe série 11, 520.
 प्राप् (आप् mit प्र) adj. kann in कुवलयदलप्रापि कर्णे MRGH. 45 ange-
 nommen werden; über eine andere Auffassung s. u. प्रापिन् 2).
 प्रापक 1) befördernd, hinbringend: मनःसंकल्पितस्थान^० KATHÁS. 119,
 79. Herbeibringer, Verschaffer 73, 335.
 प्रापण 3) क्व चात्युच्चैर्नोर्मिणा प्रापणं वने KATHÁS. 101, 144. — 4) das
 Erstrecken auf, das Beziehen auf Comm. zu ĀCV. ÇR. 1, 1, 9. 2, 11. 11,
 11. 12, 10. सर्वत्रेति सर्वेष्वनुज्ञावचनेष्वस्य विधेः प्रापणार्थम् *es heisst «alle-
 mal», um diese Bestimmung auf alle Erlaubnisse zu erstrecken*, 12.
 प्रापणीय 1) davon nom. abstr. ^०त्व n. SARVADARÇANAS. 42, 8. — 2)
 KATHÁS. 78, 27.
 प्रात 1) अत्रात in ^०दमक MBH. 13, 1651 nach NILAK. = अदाल *ungezähmt*.
 1. प्रातकाल, वर्तते प्रातकालः KATHÁS. 118, 121.
 प्रातसूर्य adj. (f. स्त्रा) in Verbindung mit दिशु *diejenige Weltgegend, in
 der die Sonne gerade steht*, Ind. St. 10, 202.
 प्राप्ति 3) SĀH. D. 344. Ausserdem *eine auf der Wahrnehmung einer
 besonderen Erscheinung gegründete Vermuthung* 446. 434. — 8) am Ende
 nach 563 hinzuzufügen BhĀg. P. 10, 30, 1.
 प्राप्तिमत् (von प्राप्ति) adj. *der erreicht hat*: भवात्तर^० SARVADARÇANAS. 35, 7.
 प्राप्तिम m. in der Dialektik Bez. einer best. Ġāti NĀMAS. 5, 1, 7.
 SARVADARÇANAS. 114, 11. fg.; vgl. oben ज्ञाप्ति 8).
 प्राप्त्याशा f. *die Hoffnung das Ziel zu erreichen* definiert durch उपा-
 यायायशङ्काभ्यां प्राप्तिसेभवः SĀH. D. 327.
 प्राबल्य SĀH. D. 266, 18. *Kraft* (einer Vorschrift, eines Arguments
 u. s. w.) SARVADARÇANAS. 122, 11.
 प्राभाकर, प्राभरैवदेशिनः SARVADARÇANAS. 110, 11.
 प्राभासिक, क्षेत्र so v. a. प्रभासक्षेत्र Verz. d. Oxf. H. 348, a, No. 817.
 प्रभृत 1) KATHÁS. 53, 31. 122, 21. 23. 26. प्रभृतीकृत 71, 129. 275.
 प्रामाणिक 2) *eine Autorität seiend, glaubwürdig*: वचन SĀH. D. 122, 20.
beweisbar SARVADARÇANAS. 149, 19. *der an Beweise glaubt, Etwas für be-
 weisbar hält* 44, 10. ^०त्व n. *Beweiskräftigkeit* 113, 18.
 प्रामाण्य, ^०वादिन् *der da Beweiskräftigkeit annimmt, an dieselbe
 glaubt* SARVADARÇANAS. 3, 9.
 प्राय 1) hierher wohl auch ययोः प्रायं नान्वान्शे कश्चन *Lauf* AV. 4, 25,
 2. Padap. nimmt प्रऽआयन् an. — 2) अकरोत्तावत् — गृहे पितुः । प्रायं
 यावद्दं दत्ता तेनास्मै वधभीरूणा ॥ KATHÁS. 52, 37. उपविष्टः प्राये 53, 5.
 — 3) Z. 17. fgg. समाप्त^० *beinahe vollendet* KATHÁS. 63, 58. क्षीणप्राययोः
 (so ist zu lesen) सैन्ययोः 116, 69. पतन^० *dem Sturze nah* Spr. 5198.
 प्रायण 2) e) *Zufucht* BhĀg. P. 11, 11, 48.
 प्रायशस् *aller Wahrscheinlichkeit nach* KATHÁS. 92, 24.
 1. प्रायश्चित्त, ^०दीपिका f. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf. H. 370, a,
 No. 213. ^०रत्न n. desgl. 277, b, 25.
 प्रायश्चित्ति 1) Verz. d. Oxf. H. 10, b, 25.

प्रायश्चित्तिन् Verz. d. Oxf. H. 281, b, 8.
 प्रायश्चित्तिया *der eine Sühne zu vollziehen genöthigt ist*: प्रायश्चित्तिया
 मा भूम PAT. in MAHĀBH. 33. *als Sühne dienend, sühnend*: प्रायश्चित्तिया
 सारस्वतीर्माष्टं निर्वपेत् ebend.; vgl. SARVADARÇANAS. 137, 17.
 प्रायस् 2) KATHÁS. 107, 126.
 प्रायिक SARVADARÇANAS. 168, 1. fg. Davon nom. abstr. ^०त्व n. 5.
 प्रार्थन, प्रार्थना f. in der Dramatik *das Verlangen nach Liebesgenuß,
 Freuden und Festen* SĀH. D. 372.
 प्रार्थ्य impers.: मैवं प्रार्थ्यम् *ihr sollt nicht in der Weise bitten* BhĀg.
 P. 10, 41, 36.
 प्रालम्ब vgl. मुक्ता^०.
 प्रालेय 2) BhĀg. P. 10, 63, 22. Füge *Thau* hinzu.
 प्रावर vgl. मली^०.
 प्रावरण 1) बाहू (so ist zu lesen) प्रावरणम् KATHÁS. 73, 77. स्थूल^०
 adj. Spr. 3321.
 प्रावार 1) MBH. 3, 181. — 3) nach dem Schol. m. *eine Ameisenart*.
 प्रावारकर्ण vgl. प्राकारकर्ण.
 प्रावीण्य, कथा^० UTTARARĀMAK. 86, 8 (110, 14).
 प्रावृत्ति *geistige Finsterniss*, eine der 4 Folgen der Mājā bei den
 Çaiṣa SARVADARÇANAS. 89, 6. 9.
 प्रावेशिक vgl. कुटी^०.
 प्रात्रय MBH. 3, 6017 liest die ed. Calc. प्रात्रय, die ed. Bomb. aber
 richtig प्रात्राय.
 प्राशन = अन्न^० Verz. d. Oxf. H. 291, b, No. 707.
 प्राशस्त्य MĀLATIM. 93, 8.
 प्राश्निक 2) BhĀg. P. 10, 61, 32.
 प्रासङ्गिक 2) UTTARARĀMAK. 28, 15 (37, 17). SĀH. D. 296. fg. (Gegens.
 आधिकारिक).
 प्रासाद 2) चैत्य^० R. 5, 38, 27. am Ende eines adj. comp. f. स्त्रा KATHÁS. 120, 92.
 प्रासादप्रतिष्ठादीधिति Titel eines Abschnittes im Rāgadharmā
 kaustubha Verz. d. Oxf. H. 272, b, No. 643.
 प्रासाद, lies: am Ende eines comp. in जगत्प्रासाद *worin das Metrum
 Ġagati vorherrscht*.
 प्रास्ताविक vgl. oben प्रस्ताविक.
 प्राङ्गण KATHÁS. 54, 195. 63, 150. प्राङ्गणी 122, 49. प्राङ्गणक 34, 196.
 63, 144. प्राङ्गणिका 122, 46.
 प्रिय 1) a) प्रियं सदा तं कुरुते जना हि so v. a. *den gewinnen ja die
 Leute lieb* Spr. 4907. — compar. a) एवं च प्रेयसी मित्रेषासक्तिः *erwünsch-
 ter* KATHÁS. 61, 141.
 प्रियकृत् adj. *Jmd etwas Liebes erweisend* MBH. 1, 5394. R. GORR. 2, 13, 21.
 प्रियकर 2) N. pr. eines Mannes KATHÁS. 59, 64.
 प्रियजीवित adj. *dem das Leben lieb ist*; davon nom. abstr. ^०ता *Liebe
 zum Leben* SĀH. D. 199, 13.
 प्रियता 1) प्रियता गतः *liebgewonnen* KATHÁS. 56, 126.
 प्रियदत्ता f. N. pr. eines Frauenzimmers KATHÁS. 52, 223.
 2. प्रियदर्शन 2) c) N. pr. eines Sohnes des Schlangendämons Vāsuki
 KATHÁS. 55, 28. — 4) eine Tochter Mahāvīra's Wilson, Sel. Works 1, 293.
 प्रियपुत्र m. *ein best. Vogel* LA. (II) 32, 2. — Vgl. पुत्रप्रिय.